Σφεντόνα - Βασίλης Παπακωνσταντίνου

Ο **Βασίλης Παπακωνσταντίνου** (Βάστας Αρκαδίας, 21 Ιουνίου 1950) είναι Έλληνας τραγουδιστής και συνθέτης.

Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε στο χωρίο που γεννήθηκε δηλαδή στην Βάστα Αρκαδίας (έως τα 7 του) και μερικές εμπειρίες του απ' αυτά τις έκανε τραγούδια, όπως τη "Σφεντόνα". Στα 12 του χρόνια πήρε την πρώτη του κιθάρα. Αργότερα συμμετείχε σε διάφορα συγκροτήματα της εποχής όπου έκανε και τα πρώτα του μουσικά βήματα. Το πρώτο του συγκρότημα, με το οποίο τραγουδούσε σε Ιταλικό στίχο σε διάφορα κλαμπ, το ονόμασε *CROSSWORDS*.

Άρχισε να τραγουδά ελληνικό τραγούδι στις αρχές της δεκαετίας του '70. Το 1972 καταγράφεται η πρώτη επαγγελματική του συμμετοχή σε δίσκο.

Το 1973 μετά το τέλος της στρατιωτικής του θητείας, πήγε στη Γερμανία, όπου στο Μόναχο συμμετείχε σε επιτροπές αντιδικτατορικού αγώνα, τραγουδώντας παράλληλα σε πολλά στέκια Ελλήνων φοιτητών και ομογενών. Η πρώτη του σημαντική γνωριμία έγινε το καλοκαίρι του 1974, συναντώντας, στο Παρίσι, το Μίκη Θεοδωράκη. Η συνεργασία τους όμως έμελλε να αρχίσει δύο χρόνια αργότερα.

Την ίδια χρονιά επέστρεψε στην Ελλάδα και άρχισε ουσιαστικά την επαγγελματική του πορεία στο τραγούδι.

Συνεργάζεται με όλους τους γνωστούς μουσικοσυνθέτες της σύγχρονης εποχής ξεκινώντας με πολιτικό τραγούδι στην δεκαετία του 70 και σιγά σιγά την επόμενη δεκαετία ερμηνεύει τραγούδια με ήχο σαφώς πιο ηλεκτρικό και στίχο που αφορά πιο σύγχρονα προβλήματα (μοναξιά, ναρκωτικά, αποξένωση, υπερβολική αστικοποίηση, προβλήματα στις ανθρώπινες σχέσεις, οικολογική καταστροφή κλπ).

ΥΓ Η παλαιότερη επιλογή ήταν το παρακάτω τραγούδι:

Μιλτιαδης Πασχαλιδης Αγυριστο κεφαλι

Στίχοι: Άλκης Αλκαίος
Μουσική: Μιλτιάδης Πασχαλίδης
Άλμπουμ: Βυθισμένες άγκυρες
Ημερομηνία κυκλοφορίας: 2001

ΣΤΙΧΟΙ
Φυσάει ένας αέρας που σαρώνει
ενθύμια παλιά και φυλακτά
Οι ήρωες το σκάνε απ’ την οθόνη
ξυλάρμενοι τραβανε στ’ ανοιχτα
Πού μας πηγαίνει αυτό το τρεχαντήρι,
δεν ξέρω γέμισε μου το ποτήρι

πού μας πηγαίνει αυτό το τρεχαντήρι,
δεν ξέρω γέμισε μου το ποτήρι

Τα μάρμαρα στο φως αντιφεγγίζουν
σε ποιο ταξίδι σ’ έχω ξαναδεί
τυφλά πουλιά το τζάμι μου ραμφίζουν
το πλένει στα φανάρια ένα παιδί
κι ένας τελάλης σ’ έρημη πλατεία
τριάντα χρόνια ψάχνει την αιτία

Στους δρόμους καβαλάρηδες καλπάζουν
και κυνηγούν τ’ αδέσποτα σκυλιά
και οι νοικοκυραίοι που τρομάζουν,
ξορκίζουν μ’ αγιασμό το σατανά

Δεν είναι εδώ Βαλκάνια, σου το `πα
εδώ είναι παίξε γέλασε και σώπα
δεν είναι εδώ Βαλκάνια, σου το `πα
εδώ είναι παίξε γέλασε και σώπα

Φυσάει ένας αέρας που σαρώνει,
μα εγώ είμ’ ένα τραγούδι αλλοτινό
στου δρόμου το λιοπύρι και το χιόνι
αγύριστο κεφάλι θα γυρνώ

Στα χέρια σου αφήνω το τιμόνι
κι η πιο μεγάλη νύχτα ξημερώνει
Στα χέρια σου αφήνω το τιμόνι
κι η πιο μεγάλη νύχτα ξημερώνει

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1431#comment-0